

GERMANICA WRATISLAVIENSIA LXXV 1990

Stanisław Łęcki
Polityka językowa Norwegii w latach 1814-1981

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	3
2. Zarys historyczny rozwoju języka norweskiego do 1814 roku	7
2.1. Periodyzacja historyczna i historycznojęzykowa	7
2.2. Okres przedhistoryczny	7
2.3. Okres wikingów i wczesne średniowiecze (800–1350)	8
2.4. Późne średniowiecze (1350–1536)	10
2.5. Okres reformacji i monarchii absolutnej (1536–1814)	12
2.5.1. Reformacja	13
2.5.2. Język duński w okresie reformacji	14
2.6. Język norweski po reformacji	15
3. Norweski spór językowy. Studium klasyczne	17
3.1. Sytuacja społeczna, polityczna i gospodarcza Norwegii w pierwszej połowie XIX wieku	17
3.2. Niepodległość a sprawa języka narodowego	18
3.3. Główne postawy uczestników sporu	20
3.3.1. Przeciwnicy reform	20
3.3.2. Zwolennicy reform	21
3.4. Etap wstępny sporu	22
3.4.1. Realizacja programu reform	26
3.4.2. Twórca nowego języka Ivar Aasen	26
3.4.2.1. Język Aasena staje się faktem społecznym	30
3.4.2.2. Oficjalna norma ortograficzna	34
3.4.3. Knud Knudsen	35
3.4.4. Reforma ortograficzna z 1907 roku. Przygotowanie i realizacja	38
4. Plany zbliżenia językowego	44
4.1. Sytuacja polityczna i społeczna na początku XX wieku	44
4.2. Zaostrzenie sporu o pozycję języka nowonorweskiego	44
4.3. Pierwsze plany współpracy	47
4.4. Reforma języka nowonorweskiego w 1910 roku	48
4.5. Przygotowania do reformy językowej obu języków	49
4.6. Reforma językowa z 1917 roku	51
4.7. Realizacja reformy	56
5. Język i polityka w latach 1920–1945	58
5.1. Sytuacja polityczna, społeczna i gospodarcza w okresie I wojny światowej i w okresie międzywojennym	58
5.2. Problem językowy w programie Norweskiej Partii Pracy	59
5.3. Nowe aspekty sporu językowego. Østlandsk reisning	61

5.4. Nowa polityka nazewnicza	62
5.5. Reforma językowa z 1938 roku	63
5.5.1. Projekt reformy i jej realizacja	66
5.5.2. Formy obligatoryjne i fakultatywne	69
5.6. Reforma stylu	72
5.7. Okres okupacji	74
6. Stabilizacja językowa w okresie powojennym	76
6.1. Reakcja na reformę językową z 1938 roku	77
6.1.1. Reakcja Riksmålsforbundet	78
6.1.2. Reakcja obozu nowonorweskiego	81
6.1.3. Rezultaty reformy w ocenie partii rządzącej Arbeiderpartiet	83
6.1.4. Akcje protestacyjne rodziców przeciw radykalnemu wariantowi językowemu	85
6.2. Norweska Komisja Językowa (Norsk Språknemnd)	86
6.2.1. Rola i status Komisji Językowej w ocenie przeciwników reform językowych	89
6.2.1.1. Prywatna akademie językowa zwolenników języka riksmål	91
6.2.2. Początek działalności Norweskiej Komisji Językowej	92
6.2.3. Norma językowa podręczników szkolnych z 1959 roku	97
6.2.4. Przyjęcie nowej normy językowej	100
6.2.5. Dalsza działalność Norweskiej Komisji Językowej	101
6.3. Nowa organizacja językowa	103
7. Czasy najnowsze (1964–1982)	106
7.1. Sytuacja społeczno-polityczna	106
7.2. Komitet Vogta	107
7.2.1. Treść raportu komitetu Vogta	109
7.2.2. Realizacja wniosków komitetu Vogta. Powołanie Norweskiej Rady Językowej	121
7.3. Nowe oblicze sporu	122
7.3.1. Potrzeba normalizacji języka mówionego	123
7.3.2. Przeciwnicy normalizacji	124
7.3.3. Kampania polityczna w obronie dialektów	127
7.4. Działalność Norweskiej Rady Językowej w latach 1972–1982	129
7.5. Reforma językowa z 1981 roku	131
7.5.1. Prawne aspekty reform językowych w ocenie Departamentu Oświaty i Religii	132
7.5.2. Aktualne cele reform językowych	133
7.5.3. Treść reformy	134
7.5.3.1. Zmiany dotyczące pojedynczych wyrazów	134
7.5.4. Znaczenie reformy	136
Zusammenfassung	144
Bibliografia	145